

Solnčnice.

Sličica. — Spisal † *Frančišek Dobnikar.*

Na spodnji strani čuvajnice jih je rasla ob zidu kar cela gredica; na močnih, z velikimi, redkimi listi poraslih steblih so se zibali težki, zlati cvetovi. Solnce jih je obsevalo ves dan, in one so radostno zrle vanje. Zvečer pa, kadar so se zadnji solnčni žarki poslavljali od solnčnic, — tedaj so sklonile težke cvetove in tako v nemi žalosti pre-

tik tira. Na obeh konceh so rasle mlade češplje z ravnimi debli in silile s tankimi vejicami prav pod streho. Poleg tega se je razprostiral na levi strani hišice vrtič, obkrožen z leseno ograjo, kjer so med solato in drugo zelenjavo rasli grmiči rdečih in rumenih georgin, resedice in nekaj rdečih nageljnov.



Fotogr. *Ant. Gregorc.*

Pogled s Kredarice na Suhi plaz.

bile vse noč. Ko je zjutraj prodrl do njih prvi solnčni žarek, so jele vzdigovati druga za drugo glave, in solnčni žarek jim je poljubljal po vrsti rosnate solze raz žareča lica . . .

Večerni vlak je oddrdral mimo čuvajnice. Ropot je polagoma potihnil, rdeča luč na zadnjem vozu je izginila za ovinkom, belkasti oblaki dima so še plavali nekaj časa nad tirom in se počasi poizgubili v ozračju.

Resec je odprl zavoro in odšel počasnih korakov proti čuvajnici, ki je stala na rebri

„Dom in Svet“ 1901, št. 8.

Resec je stopal po pesku mimo vodnjaka z velikim kolesom in zavil ob vrtiču na spodnjo stran hišice. Tu je stala zraven gredice s solnčnicami lesena klopica z naslonjalom. Resec je sedel nanjo. Potisnil je čepico globoko na čelo in strmel pred-se v dolino. Poteze na obritem, zagorelem obrazu so se mu nehoté poostrile, cel izraz je bil nekako mučen.

Doli pred njim se je med njivami in travniki razprostirala vas: majhne, s slamo krite hišice med gostim sadnim drevjem; iznad slemen se je vzdigal sivkast dim. Malo